

Lovtidende A

2008

Udgivet den 9. oktober 2008

3. oktober 2008.

Nr. 991.

Anordning om ikrafttræden af lov om arbejdsskadesikring i Grønland

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 90 i lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006, fastsættes:

Kapitel 1

Anordningens formål

§ 1. Formålet med denne anordning er at yde erstatning og godtgørelse til tilskadekomne eller deres efterladte ved arbejdsskade. Skaden skal være forårsaget af arbejdet eller de forhold, det foregår under, jf. anordningens §§ 6-8, men arbejdsgiveren behøver ikke at have handlet ansvarspådragende. Gennem arbejdsgivernes finansiering af erstatninger m.v. understøttes arbejdsmiljøsystemets forebyggelse af arbejdsskader.

Stk. 2. Ved sagsbehandlingen inddrages både tilskadekomne eller deres efterladte og arbejdsgiver, forsikringsselskab, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, myndigheder og læger. Herved tilgodeses behovet for en sammenhængende indsats over for de tilskadekomne eller deres efterladte.

Kapitel 2

Anordningens område

Personer berettigede efter anordningen

§ 2. Personer, der ansættes til at udføre arbejde i Grønland for en arbejdsgiver, er berettigede efter denne anordning, jf. §§ 6-8. Arbejdet kan være lønnet eller ulønnet og kan være varigt, midlertidigt eller forbigående.

Stk. 2. Medlemmer af arbejdsgiverens familie er berettigede efter denne anordning, når de arbejder i virksomheden på en måde og i et omfang, der kan sidestilles med andre ansatte.

Stk. 3. Selvstændige erhvervsdrivende, der arbejder i Grønland, er berettigede efter denne anordning, når de har sikret sig efter § 55, stk. 2.

Stk. 4. Personer, der arbejder på et dansk skib med hjemsted i Grønland, er ligestillede med personer, der er ansat til at arbejde i Grønland.

Stk. 5. Et levendefødt barn er berettiget efter denne anordning, hvis det inden fødslen har pådraget sig en sygdom som følge af moderens arbejde under graviditeten.

Stk. 6. Et foster eller barn er berettiget efter denne anordning, hvis det senere dokumenteres, at en påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen har haft en

skadelig effekt på foster eller barn. Sådanne skader kan henføres under anordningen efter § 8.

§ 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med hjemmestyret regler om, hvordan anordningen skal gælde for

- 1) børn under 18 år som er omfattet af landstingsforordninger inden for det sociale område, og
- 2) uddannelsessøgende eller andre personer, der opholder sig på et uddannelsessted eller på en arbejdsplads som led i et uddannelses- eller praktikforløb m.v.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, hvordan anordningen skal gælde for personer, der udsendes til midlertidigt arbejde i udlandet i arbejdsgiverens tjeneste.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren regler om, i hvilket omfang anordningen skal gælde for den personkreds, der er omfattet af kriminallov for Grønland.

§ 4. Alt arbejde for arbejdsgiveren er omfattet af arbejdsskadesikringen. Det gælder arbejde i dennes virksomhed, erhvervsmæssigt eller ej, og i arbejdsgiverens personlige husholdning samt udførelse af privat tjeneste for arbejdsgiveren og dennes familie.

Stk. 2. Personer, der udfører følgende aktiviteter, er også berettigede efter denne anordning, jf. §§ 6-8:

- 1) Udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud.
- 2) Varetagelse af tillidshverv i forbindelse med de ansattes arbejdsforhold på virksomheden.
- 3) Forsøg på at redde menneskeliv, forebygge ulykker eller afværge større materielle og kulturelle tab, når forsøget uden at være arbejde efter § 2 dog sker i sammenhæng med sådant arbejde.
- 4) Forsøg på at redde menneskeliv i Grønland, uden at forsøget er en naturlig del af den pågældendes arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvornår loven skal gælde for skader opstået under befordring til og fra arbejde.

§ 5. I tilfælde hvor tilskadekomne eller dennes efterladte efter skadens indtræden tager fast bopæl uden for Grønland, anvendes reglerne i lov om arbejdsskadesikring.

Kapitel 3 *Arbejdsskade*

§ 6. Ved arbejdsskade i denne anordning forstås ulykke, jf. § 7, og erhvervssygdom, jf. § 8, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

§ 7. Ved en ulykke forstås efter denne anordning en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der sker pludseligt eller inden for 5 dage.

Stk. 2. For ulykker gælder retsvirkningerne i denne anordning fra den dag, hvor ulykken indtræder, eller hvor den påvirkning, der har forårsaget ulykken, ophører, medmindre andet er fastsat i anordningen.

§ 8. Ved erhvervssygdomme forstås efter denne anordning:

- 1) Sygdomme, som efter medicinsk dokumentation er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Endvidere sygdomme hos et levendefødt barn, der er pådraget inden fødslen som følge af moderens arbejde under graviditeten. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter efter forhandling med Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring, i en fortegnelse, hvilke sygdomme der anses for at være af denne karakter.
- 2) Direktøren for Center for Arbejdsskadesikring kan overfor Arbejdsskadestyrelsens direktør indstille, at bestemte lidelser bliver optaget på fortegnelsen.
- 3) Andre sygdomme, herunder sygdomme hos et levendefødt barn pådraget inden fødslen, hvis det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske dokumentation opfylder de krav, som er nævnt i nr. 1, 1. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art.

Stk. 2. Sygdomme som følge af påvirkninger af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen vil kunne henføres under anordningen ved ændring af fortegnelsen nævnt i stk. 1, nr. 1, eller efter stk. 1, nr. 2, hvis det godtgøres, at disse påvirkninger har skadende effekt på foster eller barn.

Stk. 3. Sygdomme, der er omfattet af stk. 1, nr. 2, og stk. 2, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget, jf. § 9 i lov om arbejdsskadesikring. Disse sygdomme skal forelægges Erhvervssygdomsudvalget, medmindre Arbejdsskadestyrelsen eller Center for Arbejdsskadesikring skønner, at forelæggelsen vil være udsigtsløs.

§ 9. En person, der har pådraget sig en sygdom, som er optaget i fortegnelsen over erhvervssygdomme, jf. § 8, stk. 1, har krav på ydelser efter anordningen, medmindre det anses for overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 2. For erhvervssygdomme gælder retsvirkningerne i denne anordning fra den dag, hvor sygdommen anmeldes, medmindre andet er fastsat i anordningen.

§ 10. Hvis Danmark er i krig, bliver skader, der opstår som følge af krigshandlinger, ikke anset for at være arbejdsskader. Personer, der udfører arbejde om bord på fartøjer af enhver art, der sædvanligvis anvendes i søfarts- eller fiskerierhverv, er dog berettigede efter denne anordning i forbindelse med skader, der opstår som følge af krigshandlinger. Det samme gælder fiskerikontrolskibe og havundersøgelsesskibe, samt de personer, der som fiskere og fangere er sikret efter § 70.

Kapitel 4 *Ydelserne*

§ 11. Ydelserne efter loven er

- 1) betaling af udgifter til sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m., jf. § 15,
- 2) dagpenge ved uarbejdsdygtighed, jf. §§ 17-21,
- 3) erstatning for tab af erhvervsevne, jf. § 22,
- 4) godtgørelse for varigt mén, jf. § 23,
- 5) overgangsbeløb ved dødsfald, jf. § 24,
- 6) erstatning for tab af forsørger, jf. §§ 25-27, og
- 7) godtgørelse til efterladte, jf. § 28.

Almindelige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

§ 12. Dagpenge, erstatning og godtgørelse efter §§ 15, 22 og 23 fastsættes på grundlag af arbejdsskadens følger. Erstatning m.v. kan nedsættes eller efter omstændighederne bortfalde, hvis tilskadekomnes aktuelle lægelige eller sociale situation ikke udelukkende kan henføres til arbejdsskaden.

Stk. 2. Et påvist tab af erhvervsevne, et varigt mén eller en persons død anses for at være en følge af arbejdsskaden, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod.

Stk. 3. Godtgøres det, at den anmeldte personskade ikke udelukkende er forvoldt af den anmeldte skade, jf. stk. 1, skal tilskadekomne underrettes herom senest samtidig med meddelelsen om skadetilfældets anerkendelse, jf. § 44.

§ 13. Efterkommer den tilskadekomne ikke de krav, der er nævnt i § 43, eller modarbejder denne sin helbredelse ved tilsidesættelse af givne forskrifter, kan retten til erstatning helt eller delvis bortfalde.

Stk. 2. Hvis de efterladte modsætter sig obduktion, jf. § 42, stk. 2, kan retten til erstatning bortfalde.

§ 14. Har den tilskadekomne forsætligt eller ved retsstridig handling eller undladelse fremkaldt eller væsentligt bidraget til arbejdsskadens indtræden, kan krav på dagpenge, erstatning for tab af erhvervsevne og godtgørelse for varigt mén nedsættes eller helt bortfalde. Den tilskadekomne skal i givet fald udtrykkeligt gøres opmærksom herpå.

Sygebehandling, optræning og hjælpemidler m.m.

§ 15. Under sagens behandling kan udgifter til sygebehandling eller optræning betales, hvis det er nødvendigt for at opnå bedst mulig helbredelse, når udgiften ikke kan afholdes efter landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. eller efter landstingsforordningerne inden for det sociale område. Optræningen skal foretages som efterbehandling under lægelig kontrol i umiddelbar tilknytning til sygebehandlingen.

Stk. 2. Under sagens behandling kan udgifter til anskaffelse af proteser, briller og lignende hjælpemidler samt kørestole

betales, når det er nødvendigt for at sikre sygebehandlingens eller genoptræningens resultater, for at formindske arbejdsskadens følger eller for nøjere at kunne bestemme omfanget af erhvervsevnetabet og graden af varigt mén, og udgiften ikke kan afholdes efter landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. eller efter landstingsforordningerne inden for det sociale område.

Stk. 3. Erstatning for fremtidige udgifter til helbredelse, optræning og hjælpemidler som følge af arbejdsskaden, som ikke kan afholdes efter landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. eller efter landstingsforordningerne inden for det sociale område, fastsættes til et engangsbeløb. Ved permanente udgifter udgør beløbet den forventede, gennemsnitlige årlige udgift ganget med den kapitaliseringsfaktor, der er fastsat i medfør af § 32, stk. 4, for tab af erhvervsevne.

Stk. 4. Er et hjælpemiddel som nævnt i stk. 2 anvendt under arbejde, og er hjælpemidlet blevet beskadiget som følge af arbejdet eller de forhold, hvorunder det foregår, kan udgifterne til reparation, eventuelt fornyelse, af hjælpemidlet betales, når udgiften ikke kan afholdes efter landstingsforordning om sundhedsvæsenets ydelser m.v. eller efter landstingsforordningerne inden for det sociale område.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, i hvilket omfang udgifter efter stk. 1-4 kan dækkes, herunder udgifter afholdt, inden sagen er anmeldt.

Stk. 6. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler om, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring kan tage stilling til krav vedrørende dækning af udgifter omfattet af stk. 1-4.

§ 16. Når der efter sygebehandling, optræning eller revalidering er grundlag for at skønne over den tilskadekomnes fremtidige helbredstilstand og erhvervs muligheder, afgør Center for Arbejdsskadesikring, om den tilskadekomne er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne efter § 22 og godtgørelse for varigt mén efter § 23. Afgørelse skal så vidt muligt træffes inden 1 år og senest inden 2 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

Stk. 2. Har arbejdsskaden medført døden, fastsættes inden for samme frister som nævnt i stk. 1, regnet fra anmeldelsen af dødsfaldet, om de efterladte er berettigede til overgangsbeløb ved dødsfald, erstatning for tab af forsørger og godtgørelse til efterladte.

Stk. 3. Forskud på erstatning for tab af erhvervsevne og på godtgørelse for varigt mén kan udbetales i tiden inden den endelige afgørelse.

Dagpenge

§ 17. Dagpenge ydes ved fuld uarbejdsdygtighed som følge af arbejdsskaden.

Stk. 2. Ved delvis uarbejdsdygtighed kan Center for Arbejdsskadesikring nedsætte dagpengene forholdsmæssigt.

§ 18. Retten til dagpenge indtræder fra den første hele fraværsdag efter arbejdsskaden.

Stk. 2. Dagpengene ophører den dag, tilskadekomne er arbejdsdygtig, uanset om han undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig. Medfører arbejdsskaden krav på erstatning for tab af erhvervsevne, vedbliver dagpengene under de oven-

for anførte betingelser at løbe indtil Center for Arbejdsskadesikring træffer afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne.

§ 19. Dagpengene beregnes på grundlag af tilskadekomnes årsløn, jf. § 29, og udbetales for en uge ad gangen. Dagpengene for en udbetalingsperiode afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 2. Dagpengene kan dog ikke udgøre mere end det beløb, der er fastsat efter lov om sygedagpenge § 50, stk. 1.

§ 20. Hvis en tilskadekomne er berettiget til dagpenge efter lov om sygedagpenge, udbetales ikke dagpenge efter denne anordning.

Stk. 2. Udbetaler arbejdsgiveren løn under uarbejdsdygtigheden, er denne berettiget til at modtage tilskadekomnes dagpenge. Er lønnen mindre end de beregnede dagpenge, skal det manglende beløb udbetales som supplement til lønnen.

§ 21. Når dagpengeretten indtræder, kan Center for Arbejdsskadesikring, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring eller forsikringsselskabet forlange, at tilskadekomne indsender lægeerklæring om, at hans uarbejdsdygtighed skyldes den anmeldte arbejdsskade.

Erstatning for tab af erhvervsevne

§ 22. Har arbejdsskaden nedsat tilskadekomnes evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde, har den pågældende ret til erstatning for tab af erhvervsevne. Der ydes ikke erstatning, hvis tabet af erhvervsevne er mindre end 15 pct.

Stk. 2. Ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervmæssig omskoling og optræning.

Stk. 3. Hvis den erhvervmæssige situation ikke er afklaret, kan Center for Arbejdsskadesikring træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for erhvervsevnetab.

Stk. 4. Erstatning for tab af erhvervsevne til et barn med fosterskade, jf. § 8, stk. 1, nr. 2, eller til et barn med sygdomme som følge af påvirkning af forældrene før befrugtningen eller efter fødslen, jf. § 8, stk. 2, kan tidligst ydes fra det 15. år.

Stk. 5. Erstatningen tilkendes som en løbende ydelse, medmindre den kapitaliseres efter reglerne i § 32.

Stk. 6. Ved fuldstændigt tab af erhvervsevne udgør den løbende ydelse årligt 4/5 af tilskadekomnes årsløn, jf. § 29, og ved nedsættelse af erhvervsevnen en forholdsmæssig del heraf.

Stk. 7. Den årlige ydelse udbetales med 1/12 månedligt forud og løber fra det tidspunkt, hvor der er påvist et tab af erhvervsevne, dog ikke fra et tidspunkt, der ligger før arbejdsskaden er anmeldt. Er tilskadekomne på tidspunktet for afgørelsen fyldt 63 år, udbetales erstatningen efter reglerne i § 32 som et kapitalbeløb på 2 gange den årlige løbende erstatning, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den løbende erstatning efter stk. 7 ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

Godtgørelse for varigt mén

§ 23. Har en arbejdsskade påført tilskadekomne varigt mén, har den pågældende ret til godtgørelse. Godtgørelse ydes dog ikke, hvis méngraden fastsættes til mindre end 5 pct.

Stk. 2. Méngraden fastsættes på grundlag af skadens medicinske art og omfang og under hensyn til de ulemper i tilskadekomnes personlige livsførelse, som arbejdsskaden har forvoldt.

Stk. 3. Godtgørelse for varigt mén fastsættes til et kapitalbeløb og udgør ved en méngrad på 100 pct. 699.000 kr. Beløbet reguleres efter § 30. Ved lavere méngrader udgør godtgørelsen en forholdsmæssig del af 699.000 kr.

Stk. 4. I ganske særlige tilfælde kan godtgørelse for varigt mén fastsættes til et højere beløb, dog højst 120 pct. af 699.000 kr., reguleret efter § 30.

Stk. 5. Var tilskadekomne ved arbejdsskadens indtræden fyldt 40 år, nedsættes godtgørelsen med 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 39 år ved arbejdsskadens indtræden. Var tilskadekomne fyldt 60 år, nedsættes godtgørelsen med yderligere 1 pct. for hvert år, den pågældende var ældre end 59 år ved arbejdsskadens indtræden. Godtgørelsen nedsættes dog ikke yderligere efter det fyldte 69. år.

Overgangsbeløb ved dødsfald

§ 24. Har en arbejdsskade medført døden, har den efterladte ægtefælle ret til et overgangsbeløb på 127.600 kr., hvis ægteskabet var indgået før arbejdsskadens indtræden og samlivet bestod på tidspunktet for tilskadekomnes død. Beløbet reguleres efter § 30.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået efter arbejdsskadens indtræden, har den efterladte ægtefælle krav på samme overgangsbeløb, hvis ægteskabet på tidspunktet for tilskadekomnes død havde bestået de sidste 2 år og ægtefællerne levede sammen på tidspunktet for tilskadekomnes død.

Stk. 3. Overgangsbeløbet tilkommer endvidere en efterladt, som før arbejdsskadens indtræden levede sammen med tilskadekomne i et ægteskabslignende forhold, hvis samlivet på tidspunktet for dødens indtræden havde bestået de sidste 2 år.

Stk. 4. Efterlader afdøde sig ingen, der er berettiget til overgangsbeløb efter stk. 1-3, kan overgangsbeløbet tilkendes en anden efterladt person, når særlige omstændigheder taler derfor.

Erstatning for tab af forsørger

§ 25. Den, der er berettiget til overgangsbeløb efter § 24, stk. 1-3, og som ved tilskadekomnes død har mistet en forsørger, eller som ved dødsfaldet på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet, har ret til erstatning herfor. Erstatningen fastsættes under hensyn til forsørgelsens omfang og den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv, når alder, helbredstilstand, uddannelse, beskæftigelse samt forsørgerforhold og økonomiske forhold tages i betragtning.

Stk. 2. Erstatningen ydes i form af en tidsbestemt løbende ydelse, som årligt udgør 30 pct. af afdødes årsløn, jf. § 29. Erstatningen udbetales med virkning fra datoen for dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Perioden kan højst fastsættes til 10 år. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

Modtog afdøde løbende erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov, udbetales erstatning for tab af forsørger først fra den 1. i den efterfølgende måned efter dødsfaldet.

Stk. 3. Ydelse efter stk. 2 løber uændret i den fastsatte periode, medmindre ydelsen helt eller delvis omsættes til kapitalbeløb eller den berettigede afgår ved døden.

Stk. 4. For efterladte ophører den løbende erstatning med udgangen af den måned, hvor modtageren fylder 65 år.

§ 26. Efterlader afdøde sig børn, over for hvilke den pågældende havde forsørgelsespligt eller bidragspligt, har hvert barn, som har den anden af sine forældre i live, ret til en løbende årlig ydelse på 10 pct. af afdødes årsløn, jf. § 29, indtil barnets fyldte 18. år.

Stk. 2. Mister et barn, som modtager løbende ydelse efter stk. 1, den anden af sine forældre, tilkommer der for den resterende tid barnet en årlig ydelse på 20 pct. af afdødes årsløn. Samme årlige ydelse tilkommer indtil barnets fyldte 18. år hvert barn, for hvilket tilskadekomne ved sin død stod som eneforsørger.

Stk. 3. Er barnet ved det fyldte 18. år under uddannelse, og taler forholdene i øvrigt derfor, kan ydelsen forlænges til tidspunktet for uddannelsens afslutning, dog længst til pågældendes fyldte 21. år. Samme ret har afdødes barn, som på tidspunktet for dødens indtræden var fyldt 18 år og under uddannelse.

Stk. 4. Hvis ydelserne efter stk. 1-3 udregnes til mere end 50 pct. af afdødes årsløn, nedsættes de enkelte ydelser til samlet 50 pct. af afdødes årsløn. Ydes der samtidig erstatning efter § 25, nedsættes ydelserne tilsvarende til 40 pct. af afdødes årsløn.

Stk. 5. Ydelserne efter stk. 1-3 udbetales med virkning fra dødsfaldet med 1/12 månedligt forud. Udbetales der i anledning af dødsfaldet efterindtægt, udbetales ydelsen dog først fra udløbet af efterindtægtsperioden.

§ 27. Hvis de samlede årlige ydelser efter §§ 25 og 26 udgør mindre end 70 pct. af afdødes årsløn, kan der inden for denne begrænsning under særlige omstændigheder tillægges erstatning til andre, som afdøde helt eller delvis forsørgede, da arbejdsskaden indtraf. Erstatningen kan bortset fra erstatning til afdødes stedbørn under 21 år udbetales som kapitalbeløb, jf. § 32.

Godtgørelse til efterladte

§ 28. Er dødsfaldet forvoldt forsætligt eller ved grov uagtsomhed, kan der tilkendes en særlig godtgørelse til de efterladte, der stod afdøde særligt nær.

Stk. 2. Ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse efter stk. 1, og ved fastsættelsen af godtgørelsens størrelse skal der lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterladte.

Kapitel 5

Årslønsfastsættelse og regulering

§ 29. Årslønningen udgør tilskadekomnes samlede arbejdsfortjeneste i året før arbejdsskadens indtræden. Årslønningen fastsættes efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig

gældende, eller når tilskadekomne på grund af en erhvervs sygdom ikke har været beskæftiget til samme løn i hele det foregående år, eller hvis tilskadekomne har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode før datoen for sygdommens anmeldelse.

Stk. 2. I årslønnen medregnes værdien af fri kost og logi samt værdien af andre naturalydelse. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter værdien af kost og logi for personer, der har ophold hos arbejdsgiveren.

Stk. 3. Årslønnen kan ikke sættes højere end 419.000 kr. Beløbet reguleres efter § 30.

Stk. 4. Er tilskadekomne under 18 år eller under uddannelse, kan der ved årslønsfastsættelsen tages hensyn til den erhvervsindtægt, der kunne forventes efter det fyldte 18. år eller efter uddannelsens afslutning, hvis arbejdsskaden ikke havde fundet sted. Årslønnen skal dog ansættes til mindst 51.100 kr. reguleret efter § 30, stk. 2, medmindre tilskadekomnes erhvervsevne allerede forud for arbejdsskadens indtræden var nedsat i væsentlig grad.

Stk. 5. For arbejdsgivere der er forpligtet til at sikre sig selv efter § 55, stk. 5, og personer der er antaget til at udføre arbejde inden for de i § 55, stk. 5, nævnte erhverv, ansættes årslønnen til mindst 51.100 kr.

Stk. 6. I tilfælde, hvor indtægtsforholdene varigt ville have ændret sig væsentligt, såfremt arbejdsskaden ikke var indtrådt, fastsættes årslønnen, hvorefter dagpengene beregnes, efter den forventede indtægt fra det tidspunkt, hvor indtægtsforholdene ville have ændret sig.

Stk. 7. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter nærmere regler for opgørelse af årsløn for selvstændige erhvervsdrivende, jf. § 55, stk. 2.

Stk. 8. Til brug ved beregning og regulering af dagpenge og erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger som løbende ydelse fastsættes en grundløn. Denne beregnes ved at gange den årsløn, der er fastsat efter reglerne i stk. 1-7, med forholdet mellem 51.100 kr. og det minimale årslønsbeløb, der var gældende, da arbejdsskaden indtraf.

§ 30. Den i § 23 nævnte ménogdgtgørelse, og den i § 29, stk. 3, nævnte maksimale årsløn, reguleres efter reglerne i § 25, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Det i § 24 nævnte overgangsbeløb og den i § 29, stk. 4 og 5, nævnte minimale årsløn reguleres hvert år pr. 1. januar med en procent svarende til ændringen i reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned det foregående år i forhold til reguleringsprisindekset for Grønland for juli måned 2007. De herved fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

Stk. 3. Dagpengene og de løbende ydelser, der er fastsat med udgangspunkt i grundlønnen, jf. § 29, stk. 8, reguleres med samme procent som de beløb, der er nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør hvert år inden udgangen af oktober måned, hvilke reguleringer der skal finde sted. Ændringerne har gyldighed fra den følgende 1. januar.

Stk. 5. Løbende ydelser til personer bosat uden for Grønland udbetales og reguleres efter reglerne i § 25, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring, fra det tidspunkt ydelsen begynder at lø-

be, dog tidligst fra det tidspunkt, pågældende tager fast bopæl uden for Grønland.

Stk. 6. Ved fastsættelsen af løbende erstatningsydelse, kapitalisering samt godtgørelsesbeløb beregnes erstatningen og godtgørelsen, som om arbejdsskaden var indtruffet på afgørelsestidspunktet.

Stk. 7. Løbende årlige ydelser, der ikke er delelige med 12, forhøjes til nærmeste med 12 delelige kronebeløb.

Kapitel 6

Erstatningsudbetaling

§ 31. Erstatninger, godtgørelsesbeløb og dagpenge efter denne anordning udbetales til tilskadekomne og efterladte, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Center for Arbejdsskadesikring udbetale dagpenge, erstatnings- og godtgørelsesbeløb til tilskadekomne og efterladte og derefter kræve det udlagte beløb ind hos forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Stk. 3. Udbetales de i stk. 1 omhandlede beløb senere end 4 uger fra datoen for underretningen om beløbets tilkendelse, forrentes beløbet fra udløbet af 4-ugers-fristen, til betaling sker, med en årlig rente, der svarer til den rente, der er fastsat efter lov om renter ved forsinket betaling m.v. (morarenter), som sat i kraft for Grønland ved Kongelig Anordning. I de i § 34, stk. 1, omhandlede tilfælde er fristen 14 dage fra datoen for kommunens endelige meddelelse til den erstatningsudbetalende om refusionskrav.

Stk. 4. Retten til dagpenge, en tilkendt løbende erstatning for tab af erhvervsevne og tab af forsørger ophører med udgangen af den måned, hvor modtageren af ydelsen afgår ved døden.

Stk. 5. Er erstatningen for den måned, hvori dødsfaldet fandt sted, og tidligere måneder ikke udbetalt, udbetales erstatningen til modtagerens ægtefælle, hvis ægtefællerne levede sammen ved dødsfaldet. Efterlader modtageren sig ingen samle-vende ægtefælle, udbetales beløbet til modtagerens dødsbo.

§ 32. Løbende årlig erstatning tilkendt efter § 22 for tab af erhvervsevne på mindre end 50 pct. skal normalt og uden den erstatningsberettigedes samtykke omsættes til et kapitalbeløb. Erstatning for tab af erhvervsevne, der er tilkendt til personer, der er fyldt 63 år på tidspunktet for afgørelsen efter § 22, stk. 7, 2. pkt., udbetales altid som et kapitalbeløb. Erstatning kan ikke omsættes til kapitalbeløb, når der er truffet midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 22, stk. 3.

Stk. 2. Ved løbende årlig erstatning tilkendt for tab af erhvervsevne på 50 pct. og derover omsættes den del af erstatningen, der svarer til et tab af erhvervsevne på op til 50 pct., til kapitalbeløb, når den erstatningsberettigede har anmodet herom. En tilkendt løbende erstatning kan ikke omsættes til et kapitalbeløb, når modtageren er fyldt 63 år.

Stk. 3. Erstatning efter § 25 for tab af forsørger omsættes til kapitalbeløb efter anmodning fra den erstatningsberettigede.

Stk. 4. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på omsætningstidspunktet, der er det tidspunkt, hvor kapitalbeløbet kan udbetales. Omsætning af erstatning har alene virkning for fremtiden.

Omsætning af den løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted efter de regler beskæftigelsesministeren har fastsat i henhold til lov om arbejdsskadesikring § 27, stk. 4, vedrørende arbejdsskader indtrådt før 1. juli 2007.

Stk. 5. Når der er truffet endelig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne og den erstatningsberettigede har begæret erstatningen omsat til kapitalbeløb, udbetales beløbet til boet, hvis den erstatningsberettigede afgår ved døden, inden kapitalbeløbet er udbetalt. Omsætning af løbende ydelse til kapitalbeløb finder sted på grundlag af ydelsens størrelse på dagen før dødsfaldet.

§ 33. Tilkommer der som følge af arbejdsskaden tilskadekomne pension efter de for tjenestemænd i Grønland gældende pensionsregler, nedsættes værdien af tilskadekomnes erstatning for tab af erhvervsevne efter denne lov. Nedsættelsen udgør 2/3 af værdien af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til tjenestealderen på tidspunktet for pensioneringen.

Stk. 2. Medfører arbejdsskaden døden, og tilkommer der de efterladte pension efter de for tjenestemænd i Grønland gældende pensionsregler, nedsættes løbende årlig ydelse efter denne lov med 2/3 af det beløb, hvormed tjenestemandspensionen er forhøjet ud over den pension, der svarer til afdødes tjenestealder ved dødsfaldet.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendes tilsvarende på andre erstatningsberettigede efter denne lov, for hvem der er fastsat pensionsregler, der svarer til reglerne for tjenestemænd i Grønland. I disse tilfælde betaler forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til pensionsgiveren et beløb svarende til det beregnede fradrag i tilskadekomnes eller efterlattes erstatning efter denne lov.

§ 34. Kommunen har krav på refusion fra forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, hvis tilskadekomne eller de efterladte har fået udbetalt ydelser efter landstingsforordningerne inden for det sociale område for en periode, hvor der senere tilkendes dagpenge, jf. §§ 17-21, erstatning som løbende ydelse for tab af erhvervsevne, jf. § 22, eller tab af forsørger, jf. §§ 25-27. Refusionskravet omfatter forskellen mellem det beløb, som efter de nævnte landstingsforordninger er udbetalt, og det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis erstatningen var blevet udbetalt samtidig med de sociale ydelser. Kommunens krav kan dog ikke overstige det beløb, der efter denne lov er tilkendt den pågældende for samme tidsrum. Refusionskravet bortfalder, hvis det ikke fremsættes inden 4 uger efter, at kommunen har fået meddelelse om erstatningstilkendelsen.

Stk. 2. Den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsskadesikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, når der er udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til tilskadekomne eller dennes efterladte. Kravene fra den erstatningsansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab omfatter erstatnings- og godtgørelsesbeløb af samme art, som arbejdsskadesikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har pligt til at betale på det tidspunkt, hvor kravet fremsættes.

§ 35. Krav på ydelser, som tilskadekomne eller dennes efterladte har efter loven, kan ikke ved aftale overføres til andre. Kreditorer kan ikke gøre udlæg eller foretage anden retsforfølgning i disse krav.

Kapitel 7

Anmeldelse og sagsbehandling

§ 36. En arbejdsskade, der antages at kunne begrunde krav på ydelser efter anordningen, skal anmeldes snarest muligt og senest 9 dage efter skadens indtræden.

Stk. 2. En arbejdsskade, der ikke er anmeldt efter stk. 1, og som har medført, at tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang, skal anmeldes senest 9 dage herefter.

Stk. 3. For erhvervssygdomme, jf. § 8, regnes anmeldelsesfristerne fra det tidspunkt, hvor den anmeldelsespligtige har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget.

Stk. 4. Center for Arbejdsskadesikring skal inden 48 timer underrettes om dødsfald, der kan være forårsaget af en arbejdsskade, herunder ethvert dødsfald indtruffet på en arbejdsplads. Underretning skal finde sted, selv om den arbejdsskade, der kan have medført dødsfaldet, allerede er anmeldt eller skal anmeldes efter stk. 1-3.

§ 37. Anmeldelsespligten for arbejdsulykker påhviler den sikringspligtige arbejdsgiver, jf. § 55.

Stk. 2. For en person under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, for hvem der ikke er forsikringspligt, jf. § 55, stk. 7, påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren.

Stk. 3. For en person, som har sikret sin egen person efter § 55, stk. 2, 4 og 5, og for en person omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4, skal anmeldelsen foretages af den pågældende eller dennes efterladte.

§ 38. Den anmeldelsespligtige arbejdsgiver, jf. § 37, og den som har sikret egen person, jf. § 55, stk. 2, 4 og 5, anmelder ulykker til Center for Arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Ulykker anmeldes ligeledes til Center for Arbejdsskadesikring, når

- 1) sikringspligten ikke er opfyldt, jf. § 55, stk. 1 og 5,
- 2) der ikke er sikringspligt, jf. § 55, stk. 6 og 7, eller
- 3) skaden er omfattet af § 4, stk. 2, nr. 4.

Stk. 3. Den tilskadekomne eller dennes efterladte kan, uagtet om arbejdsgiver har pligt til at anmelde arbejdsskaden, anmelde en erhvervssygdom eller arbejdsulykke til Center for Arbejdsskadesikring.

§ 39. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at læger og tandlæger skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som de pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med, til Center for Arbejdsskadesikring og Arbejdstilsynet.

§ 40. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for, hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde, og hvorledes anmeldelse skal ske. Det kan af reglerne fremgå, at arbejdsskader kan anmeldes elektronisk.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør kan fastsætte nærmere regler for kommunalbestyrelsernes, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings og forsikringsselskabernes medvirken ved administrationen af loven.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for anmeldelse af arbejdsskader og for afgivelse af lægeerklæringer, der er nødvendige til sagens behandling. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter endvidere regler for, i hvilket omfang lægeerklæringer og lægeattester, jf. stk. 4, skal honoreres med fast takst, samt størrelsen af denne takst.

Stk. 4. Forsikringsselskabet og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring afholder udgifterne til lægeerklæringer, herunder speciallægeerklæringer og obduktionserklæringer, og til udtalelser og dokumentationer i øvrigt, herunder til nødvendige revisionsopgørelser.

§ 41. Er anmeldelse ikke indsendt rettidigt, kan krav om erstatning efter loven dog rejses af tilskadekomne eller de efterladte inden for en frist af 1 år fra arbejdsskadens indtræden. For erhvervssygdomme, jf. § 8, regnes fristen fra det tidspunkt, hvor tilskadekomne eller de efterladte har fået kendskab til, at sygdommen må antages at være erhvervsbetinget. Når der er særlig grund dertil, kan der ses bort fra fristen, for så vidt angår krav på erstatning efter §§ 15, 22-28.

Stk. 2. Kan et anmeldt tilfælde ikke behandles på grund af forhold, der skyldes tilskadekomne eller de efterladte, bortfalder krav efter loven efter 5 år regnet fra arbejdsskadens indtræden.

§ 42. Center for Arbejdsskadesikring kan udsende sagkyndige til at foretage undersøgelse på stedet.

Stk. 2. Center for Arbejdsskadesikring og Ankestyrelsen kan af arbejdsgivere, ansatte, kommuner og andre vedkommende, herunder sygehuse, institutter og behandlende læger m.v., forlange meddelt enhver oplysning, styrelsen skønner er af betydning. Dette omfatter blandt andet eventuelle politirapporter, sygehusjournaler med, hvad dertil hører, produktionsprocedurer, oplysninger og rapporter om produkters og stoffers kemiske bestanddele eller afskrift af sådanne rapporter, journaler og formler. Center for Arbejdsskadesikring kan forlange retsligt forhør i overensstemmelse med lov om retens pleje i Grønland kap. 8 få udskrift heraf samt forlange, at der foretages obduktion efter reglerne om lovmæssige obduktioner, jf. dog § 13, stk. 2. Oplysningerne kan indhentes i elektronisk form.

Stk. 3. Til brug for behandling af sager efter denne anordning kan Center for Arbejdsskadesikring og kommunerne udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om revalidering og førtidspension. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 4. For personer, der er nævnt i § 55, stk. 3, påhviler det skibsføreren at tilføre skibsdagbogen fyldige oplysninger om arbejdsskadens indtræden og omstændighederne i forbindelse hermed.

§ 43. Tilskadekomne skal snarest muligt efter arbejdsskadens indtræden lade sig undersøge af en læge eller en i sundhedsvæsenet ansat person, der er bemyndiget til at foretage undersøgelse, og derefter gennemgå den lægebehandling

eller den optræning, som lægen eller Center for Arbejdsskadesikring finder nødvendig. Tilskadekomne skal om nødvendigt lade sig indlægge til observation på sygehus eller lignende institution. Tilskadekomne skal endvidere efter Center for Arbejdsskadesikrings bestemmelse lade sig undersøge af en læge udpeget af Center for Arbejdsskadesikring, lade sig arbejdsprøve og efter anmodning afgive mundtlig forklaring for Center for Arbejdsskadesikring. Undlader tilskadekomne at efterkomme kravene efter denne bestemmelse, anvendes reglen i § 13, stk. 1.

Stk. 2. Tilskadekomne har ret til at få betalt rejseudgifter ved lægebehandling m.v., jf. stk. 1, når lægebehandlingen m.v. sker efter Center for Arbejdsskadesikrings anmodning. Tilskadekomne har endvidere ret til at få erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste ved behandling m.v., jf. stk. 1, 2. og 3. pkt., hvis fraværet er af mindst 2 timers varighed. Som grundlag for beregningen kan højst anvendes den timefortjeneste, der svarer til den i § 29, stk. 3, nævnte årsløn. I sager om ulykker betales udgifterne af forsikringsselskabet. I sager om erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 3. Stk. 2 gælder også, når Ankestyrelsen har begæret de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 4. Betingelsen om, at der skal foreligge en anmodning fra Center for Arbejdsskadesikring eller Ankestyrelsen, for at forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler udgifterne efter stk. 2 og 3, kan fraviges i de tilfælde, hvor Center for Arbejdsskadesikring eller Ankestyrelsen finder oplysningerne nødvendige. I sager om arbejdsulykker skal forsikringsselskabet alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter skadens indtræden. I sager om erhvervssygdomme skal Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring alene betale udgifter, der er opstået eller afholdt efter, at skaden er anmeldt, jf. § 9, stk. 2.

Stk. 5. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for betaling af udgifter efter stk. 2 og 3 og bekendtgør årligt, med hvilke beløb der kan betales for transport m.v.

§ 44. Center for Arbejdsskadesikring skal senest 3 måneder efter at have modtaget anmeldelse om ulykkestilfælde, jf. § 7, meddele tilskadekomne eller dennes efterladte, om tilfældet er omfattet af anordningen. For erhvervssygdomme, der er omfattet af § 8, stk. 1, nr. 1, er fristen 9 måneder. For sygdomme omfattet af § 8, stk. 1 nr. 2, og § 8, stk. 2, gælder alene den i § 16, stk. 1, angivne frist.

Stk. 2. Afgår tilskadekomne ved døden efter skadens anmeldelse, finder fristerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse for meddelelse til de efterladte om, hvorvidt dødsfaldet er omfattet af loven. Fristerne regnes her fra underretningen om dødsfaldet til Center for Arbejdsskadesikring.

Stk. 3. Kan afgørelse efter stk. 1 og 2 ikke træffes inden for fristerne, skal tilskadekomne eller de efterladte underrettes herom. En sådan underretning er ikke en afgørelse, som kan påklages.

Stk. 4. Center for Arbejdsskadesikring kan samtidig med anerkendelsen meddele parterne, at en sag om en anmeldt arbejdsskade må anses for afsluttet uden erstatningsberettigende følger.

§ 45. Direktøren for Center for Arbejdsskadesikring er berettiget til at indhente udtalelser fra Arbejdsskadestyrelsen i arbejdsskadesager omfattet af anordningen.

Kapitel 8

Administration

Afgørelseskompetence

§ 46. Center for Arbejdsskadesikring træffer, medmindre andet er fastsat, afgørelse om alle spørgsmål efter denne anordning på vegne af Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 2. Center for Arbejdsskadesikring og Arbejdsskadestyrelsen aftaler retningslinier for behandlingen af sager efter denne anordning.

Genoptagelse

§ 47. Når Center for Arbejdsskadesikring har meddelt parterne, at en sag om en anmeldt arbejdsskade må anses for afsluttet uden erstatningsberettigende følger, jf. § 44, stk. 4, kan krav efter loven ikke rejses efter 5 år fra meddelelsens dato, medmindre Center for Arbejdsskadesikring skønner, at ganske særlige omstændigheder taler herfor.

§ 48. Efter anmodning fra tilskadekomne eller de efterladte eller på Center for Arbejdsskadesikrings foranledning kan afgørelser efter § 44 om, at en skade ikke er omfattet af loven, genoptages inden for en frist på 5 år fra afgørelsen.

Stk. 2. Har Center for Arbejdsskadesikring meddelt, at en anmeldt sygdom ikke hører under loven, og optages sygdommen senere på fortegnelsen nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1, kan sagen genoptages, selv om der er forløbet mere end 5 år fra Center for Arbejdsskadesikrings afgørelse.

§ 49. Efter anmodning fra tilskadekomne eller på Center for Arbejdsskadesikrings foranledning kan erstatnings- og godtgørelsesspørgsmålene, jf. §§ 15, 22 og 23, genoptages inden for en frist af 5 år fra første afgørelse, hvis der er sket væsentlige ændringer af de forhold, der blev lagt til grund for afgørelsen. Fristen for genoptagelse kan forlænges inden udløbet af 5-års-fristen. Når ganske særlige omstændigheder taler herfor, kan der ses bort fra fristerne.

Stk. 2. Modtageren af løbende ydelse efter § 22 skal underrette forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring eller Center for Arbejdsskadesikring om enhver forandring i sine forhold, som kan formodes at medføre nedsettelse eller bortfald af ydelsen, ligesom forsikringsselskabet, Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring eller Center for Arbejdsskadesikring skal være opmærksom på, om der indtræder sådanne forandringer i modtagerens forhold.

§ 50. Er en efterladt ikke anset for erstatningsberettiget efter § 25, stk. 1, kan den pågældende inden for en frist på 5 år fra modtagelsen af afgørelsen herom anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget. På samme måde kan en efterladt, der har fået tilkendt erstatning efter § 25, stk. 1, jf. stk. 2, inden for en frist på 5 år efter ydelsens ophør anmode om at få erstatningsspørgsmålet genoptaget med henblik på tilkendelse af yderligere, tidsbestemt løbende ydelse.

Klageadgang

§ 51. Center for Arbejdsskadesikrings afgørelser efter § 46 kan indbringes for Ankestyrelsen af

- 1) tilskadekomne eller dennes efterladte,
- 2) forsikringsselskabet i sager om ulykker,
- 3) Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring i sager om erhvervs sygdomme og
- 4) arbejdsgiveren, for så vidt angår afgørelser om anerkendelse af arbejdsskader, jf. § 44.

Stk. 2. Center for Arbejdsskadesikrings afgørelser om branchetilhørsforhold, jf. § 55, stk. 7, og § 56, stk. 1 og 4, kan indbringes for Ankestyrelsen af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring.

Stk. 3. Klage efter stk. 1 og 2 skal indgives inden 4 uger efter, at klageren, jf. stk. 1, nr. 2-4, har modtaget afgørelsen. For tilskadekomne eller efterladte er fristen 6 uger. Opholder tilskadekomne eller de efterladte sig uden for Europa, er fristen 3 måneder.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristerne, når der er særlig grund hertil.

Stk. 5. I det omfang arbejdsgiveren, forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring indbringer Center for Arbejdsskadesikrings afgørelse for Ankestyrelsen, har klagen opsættende virkning.

Stk. 6. Inden Ankestyrelsen behandler en klage efter stk. 1 og 2, skal Center for Arbejdsskadesikring vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Klagen sendes derfor til Center for Arbejdsskadesikring.

Stk. 7. Kan Center for Arbejdsskadesikring ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelsen for afgørelsen og genvurderingen videre til Ankestyrelsen.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 52. Klager over afgørelser truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring efter denne anordning kan inden 4 uger efter meddelelsen af afgørelsen indbringes for et ankenævn, jf. lov om arbejdsskadesikring § 45.

§ 53. Forsikring & Pension har ankeadgang som nævnt i § 51 i sager om arbejdsulykker, som af Center for Arbejdsskadesikring henføres under § 55, stk. 7, og § 59.

Driftstilskud

§ 54. Beskæftigelsesministeriet yder et årligt driftstilskud til Center for Arbejdsskadesikring, der reguleres efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren.

Kapitel 9

Den sikringspligtige arbejdsgiver og selvstændige erhvervsdrivende, der sikrer sig efter anordningen

§ 55. Enhver arbejdsgiver, som i sin tjeneste beskæftiger personer som nævnt i § 2, har sikringspligt efter anordningen for disse personer, jf. dog stk. 3, 6 og 7. Arbejdsgiveren som nævnt i stk. 1 og 3 opfylder sin sikringspligt ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 57, og tilslutte

sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 63.

Stk. 2. Selvstændige erhvervsdrivende kan sikre egen person efter loven. Selvstændige erhvervsdrivende sikrer egen person ved at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 57, og tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring mod følgerne af erhvervssygdomme, jf. § 63.

Stk. 3. Reder for et skib med hjemsted i Grønland, som er indført eller skal indføres i Det Danske Skibsregister eller Dansk Internationalt Skibsregister, har sikringspligt for enhver person omfattet af § 2, der er antaget til efter skibsførens anvisninger at udføre arbejde om bord på skibet, uanset om den pågældende er ansat eller aflønnet af andre end rederen, og uanset om arbejdet vedrører andet end skibets drift.

Stk. 4. Enhver, der helt eller delvis ejer skib, og som udfører arbejde på dette, skal sikre sin egen person, medmindre skibet udelukkende anvendes til lystsejlad. Sikringspligt for egen person opfyldes ved at tegne forsikring i gruppeforsikringen, jf. §§ 70-72, mod følgerne af arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Stk. 5. Enhver, der for egen regning eller i fællesskab med andre driver erhvervmæssigt fiskeri, fangst, jagt og lignende samt fåreavl, skal, i det omfang han personlig deltager i virksomheden, sikre sin egen person. Arbejdsgivere for personer inden for de nævnte erhverv opfylder sin sikringspligt for egen person og ansatte ved at tegne forsikring i gruppeforsikringen, jf. §§ 70-72, mod følgerne af arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Stk. 6. Staten, hjemmestyret og kommunerne har ikke pligt til at tegne forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 57.

Stk. 7. Sikringspligten omfatter ikke medhjælp under arbejde i privat husholdning eller under udførelse af privat tjeneste, hvis den samlede beskæftigelse herved ikke overstiger 400 timer i et kalenderår. Udgifter ved arbejdsulykker, der overgår sådan medhjælp, betales forskudsvis af Center for Arbejdsskadesikring og fordeles for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsskadeforsikringer. Udgifterne fordeles efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet efter lov om arbejdsskadesikring § 48, stk. 6, 3. pkt. Udgifter ved erhvervssygdomme, der overgår sådan medhjælp, betales af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Center for Arbejdsskadesikring træffer afgørelse om branchetilhørsforhold under hensyn til arten af påvirkningerne, intensiteten og den tidsmæssige udstrækning heraf. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører herefter udgifterne til en branche.

§ 56. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab eller gruppeforsikringen. Ved erhvervssygdomme betales udgifterne af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Det samme gælder, når der er tale om frivillig sikring efter § 55, stk. 2. Center for Arbejdsskadesikring træffer afgørelse om branchetilhørsforhold under hensyn til påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring henfører udgifterne til en branche.

Stk. 2. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste arbejdsska-

den er sket, jf. dog stk. 3 og § 55, stk. 3 og 7. Kan arbejdsskaden henføres til flere arbejdsgivere, træffer Center for Arbejdsskadesikring afgørelse om, hvilken arbejdsgiver der er sikringspligtig.

Stk. 3. Sikringspligtig arbejdsgiver for tilskadekomne og frivilligt sikrede, der har pådraget sig en erhvervssygdom, er arbejdsgiveren i den virksomhed, hvor tilskadekomne senest før sygdommens påvisning har været udsat for skadelige påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Det gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at sygdommen skyldes arbejde i en anden virksomhed.

Stk. 4. Hvis en sikringspligtig arbejdsgiver efter stk. 3 ikke med rimelig sandsynlighed kan udpeges, eller hvis virksomheden er ophørt, henfører Center for Arbejdsskadesikring skaden til en branche. Center for Arbejdsskadesikrings afgørelse om branchetilhørsforhold træffes efter en konkret vurdering af, i hvilken branche den tilskadekomne eller frivilligt sikrede især har været udsat for de påvirkninger, der antages at have medført den pågældende sygdom. Ved vurderingen indgår påvirkningernes art, intensitet og tidsmæssige udstrækning.

Stk. 5. Når en skade er indtruffet som følge af sikrede personers forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, refunderes forsikringsselskabets eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikrings ydelser af statskassen.

Stk. 6. Hvis en person, der ikke i øvrigt er sikret efter anordningen, pådrager sig skade ved forsøg på redning af menneskeliv, jf. § 4, stk. 2, nr. 4, betaler statskassen ydelserne efter anordningen.

Stk. 7. I de tilfælde, der omfattes af stk. 5 og 6, beregnes tilskadekomnes årsløn efter anordningens almindelige regler.

Stk. 8. Ved skader, der er en følge af udøvelse af borgerlige eller kommunale ombud, betaler staten, hjemmestyret og kommunerne ydelser efter anordningen ved ulykker. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring betaler ydelserne efter anordningen for sådanne skader ved erhvervssygdomme.

Kapitel 10

Sikringspligt

Tegning af forsikring

§ 57. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 55, og frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2, skal overføre deres risiko for ulykker til et forsikringsselskab, der tegner ulykkesforsikring efter denne anordning, medmindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 70-72.

§ 58. En arbejdsgiver, der har undladt at tegne den lovpligtige forsikring eller at holde sådan forsikring i kraft, skal betale et beløb svarende til den præmie, der skulle have været betalt til et forsikringsselskab. Center for Arbejdsskadesikring træffer afgørelse om beløbets størrelse. Beløbet indbetales gennem Center for Arbejdsskadesikring til Arbejdsskadestyrelsen og godskrives alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring, efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsen i samarbejde med Finanstilsynet, jf. lov om arbejdsskadesikring § 51. Betaler arbejdsgiveren ikke det skyldige beløb, kan beløbet inddrives efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland.

§ 59. Hvis der foreligger en arbejdsulykke og arbejdsgiveren har undladt at opfylde sin sikringspligt ved at tegne forsikring, betaler Center for Arbejdsskadesikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 40, stk. 4 og 5 og §§ 43 og 67.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Center for Arbejdsskadesikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Center for Arbejdsskadesikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling. Center for Arbejdsskadesikring kan inddrive beløbet efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 3. Center for Arbejdsskadesikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Center for Arbejdsskadesikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles efter reglerne i § 55, stk. 7, 2. og 3. pkt., med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring.

Stk. 5. Hvis den virksomhed, hvor arbejdsulykken er indtruffet, er ophørt og det ikke er muligt at udpege et forsikringsselskab, finder reglerne i stk. 1 og 4 tilsvarende anvendelse.

§ 60. Når et forsikringsselskab har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, jf. § 57, hæfter selskabet, selv om det ved forsikringsaftalen er gået ud fra urigtige forudsætninger om forsikringsansvarets art og omfang.

§ 61. I mangel af rettidig betaling af præmie for lovpligtig arbejdsskadeforsikring kan forsikringsselskabet inddrive beløbet efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland.

§ 62. Hvis en bestand af arbejdsulykkesforsikringer tages under administration efter § 250, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed i Arbejdsskadestyrelsen, skal alle skader, der anmeldes til forsikringsselskabet efter datoen for forsikringsselskabets ophør, sendes til Arbejdsskadestyrelsen. Samtidig overdrages til Arbejdsskadestyrelsen de kapitaler, som selskabet har reserveret i henhold til lov om finansiel virksomhed, og som vedrører selskabets bestand af forsikringer efter anordningen på ophørstidspunktet.

Stk. 2. De udgifter, der følger af forsikringsbestandens administration, betales forskudsvis af Arbejdsskadestyrelsen og fordeles efter reglerne i lov om arbejdsskadesikring § 48, stk. 6, 2. og 3. pkt., for hvert kalenderår på alle forsikringsselskaber, som tegner arbejdsulykkesforsikring. De overtagne kapitaler fordeles efter samme regler.

Tilslutning til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 63. Sikringspligtige arbejdsgivere, jf. § 55, og frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2, skal betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. § 69, med mindre de er medlemmer af gruppeforsikringen, jf. §§ 70-72.

Stk. 2. Når Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har overtaget en sikringspligtig arbejdsgivers eller selvstændig erhvervsdrivendes risiko, hæfter Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, selv om den ved fastsættelsen af bidraget er gået ud fra urigtige forudsætninger om risikoens art og omfang.

Stk. 3. Den sikringspligtige, forsikringsselskabet og offentlige myndigheder skal efter anmodning give Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring oplysninger af betydning for fastsættelse af bidrag efter loven. Det samme gælder frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2. Pligten til at udlevere oplysninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring gælder ikke, i det omfang der efter anden lovgivning er fastsat en særlig tavshedspligt.

Stk. 4. Til brug ved bidragsopkrævning og behandling af anmeldelser af erhvervssygdomme har Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring elektronisk adgang til stamoplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions arbejdsgiver- og personregistre, til oplysninger om arbejdsgivernes indbetalte ATP-bidrag i Arbejdsmarkedets Tillægspensions opkrævningsregister samt til arbejdsgiverrelationer og indbetalte ATP-bidrag på personniveau i Arbejdsmarkedets Tillægspensions lønmodtagerregister.

§ 64. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter de nærmere regler om betaling af bidrag, herunder om frist for betalingen. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opkræver et ekspeditionsgebyr ved påkrav på grund af manglende betaling og kan give henstand med betaling samt eftergive bidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 2. Sker betaling af bidrag ikke rettidigt, skal den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2, fra forfaldsdagen betale renter af bidraget med den rentesats, der til enhver tid er fastsat i medfør af § 5 i lov om renter ved forsinket betaling m.v. (morarenter), som sat i kraft for Grønland ved Kongelig anordning.

Stk. 3. I mangel af rettidig betaling af bidrag kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddrive beløbet efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland.

Stk. 4. Krav, der tilkommer Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i medfør af dette kapitel, forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer, som er sat i kraft ved lov nr. 104 af 31. marts 1965 om ikrafttrædelse for Grønland af visse formueretlige love m.v.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan indhente de oplysninger hos grønlandske skattemyndigheder og andre hjemmestyremyndigheder om den sikringspligtige og den frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige bidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 65. Hvis der foreligger en erhvervssygdom og den sikringspligtige arbejdsgiver ikke har betalt bidrag, betaler Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forskudsvis de udgifter, der er nævnt i § 11, § 40, stk. 4 og 5, og §§ 43 og 67.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal refundere Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring de udbetalte beløb, jf. stk. 1, medmindre Center for Arbejdsskadesikring skønner, at der har foreligget sådanne undskyldende omstændigheder, at den pågældende helt eller delvis bør fritages for betaling.

Stk. 3. Center for Arbejdsskadesikring kan, i det omfang det skønnes rimeligt, eftergive arbejdsgiveren beløbet.

Stk. 4. De beløb, som Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring har udbetalt efter stk. 1, fordeles med fradrag af eventuelt refunderet beløb efter stk. 2 efter reglerne i § 55, stk. 7, 4.-6. pkt.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan hos arbejdsgiveren opkræve et beløb svarende til det bidrag, der efter den 1. januar 1999 skulle have været indbetalt til ordningen.

Stk. 6. I mangel af rettidig betaling af refusionskrav efter stk. 2, renter heraf efter § 68 samt for refusionskrav efter stk. 5 og renter heraf efter § 64, stk. 2, kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring inddrive beløbet efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland. Reglen i § 64, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Fastsættelse af det samlede bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 66. De sikringspligtige arbejdsgivere og de frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2, dækker udgifterne forbundet med lovens sikring mod følger af erhvervssygdomme gennem indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Stk. 2. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring fastsætter størrelsen af bidragene for den sikringspligtige arbejdsgiver og for den frivilligt sikrede efter § 55, stk. 2. Bidragene fastsættes ud fra tilhørsforholdet til en branche, det beregnede antal fuldtidsansatte og de forventede udgifter vedrørende den pågældende arbejdsgiver eller selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 3. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring er forpligtet til at fastsætte bidragene således, at der ud over, hvad der er nødvendigt til dækning af de sikringsmæssige risici efter loven, kun opkræves, hvad der er nødvendigt til en forsvarlig administration. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for denne beregning.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring opkræver endelig som en del af bidraget afgifter m.v., i det omfang dette er fastsat i denne lov eller i anden lovgivning.

Fælles bestemmelser om betaling for administration og forrentning

§ 67. Forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring skal betale for Center for Arbejdsskadesikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, og som vedrører de pågældende. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for betalingen og opkrævningen heraf.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsens direktør kan pålægge de forsikringsselskaber, der er nævnt i stk. 1, og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring at tilvejebringe statistiske oplysninger og lignende.

§ 68. De beløb, der forskudsvis er udlagt af Center for Arbejdsskadesikring efter § 55, stk. 6, og § 59, stk. 1 og 5, eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring efter § 65, forrentes med en årlig rente, der svarer til gennemsnittet af den af Nationalbanken opgjorte dag til dag-pengemarkedsrente. Renten beregnes efter regler fastsat af Arbejdsskadestyrelsens direktør efter lov om arbejdsskadesikring § 60, stk. 1.

Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring

§ 69. Reglerne i kapitel 11 i lov om arbejdsskadesikring om Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår sammensætning, opgaver, administration, aktuarmæssige forhold, årsregnskab og revision, investeringsregler og tilsyn.

Særligt om gruppeforsikringen

§ 70. Sikringspligtige arbejdsgivere for personer inden for de i § 55, stk. 5, nævnte erhverv er medlemmer af gruppeforsikringen.

Stk. 2. Gruppeforsikringen overtager tillige sikringsrisikoen efter anordningen for arbejdsgivere, der er forpligtet til at sikre sig selv, jf. § 55, stk. 4 og 5.

Stk. 3. Ejere af fisketrawlere på 15 meter og derover er ikke medlemmer af gruppeforsikringen.

Stk. 4. Center for Arbejdsskadesikring er sikringsgiver for gruppeforsikringen. Reglen i denne anordnings § 60 gælder tilsvarende for gruppeforsikringen.

§ 71. Størrelsen af præmien for de personer, der er omfattet af den i § 70, stk. 1 og 2, nævnte gruppeforsikring, fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling af Center for Arbejdsskadesikring.

Stk. 2. Såfremt de indbetalte præmier ikke kan dække erstatningsforpligtelserne, afholdes det manglende beløb af staten.

Stk. 3. Staten yder tilskud til nedsættelse af præmien for arbejdsskadeforsikringer til de personer, der er omfattet af § 70, stk. 1 og 2. Tilskud ydes kun til forsikringspræmie for virksomheder, der drives af en enkelt person, og ydes såvel til sikring af egen person efter § 55, stk. 4 og 5, som til sikring for medhjælp i virksomheden.

Stk. 4. Tilskuddet, der udgør 2/5 af præmien, udbetales efter regler, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.

§ 72. Arbejdsskadestyrelsens direktør fastsætter regler for opkrævning af præmier efter forhandling med Center for Arbejdsskadesikring. Forfaldne præmier vedrørende sikring af ansatte kan inddrives efter reglerne i kap. 7 i lov om rettens pleje i Grønland. Det samme gælder ydelser, der er udbetalt til tilskadekomne ansatte. Anordningens § 59, stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på ydelser udbetalt til tilskadekomne ansatte, når arbejdsgiveren ikke har betalt præmie til Gruppeforsikringen.

Kapitel 11

Forskellige bestemmelser

§ 73. Ydelser i henhold til anordningen kan ikke danne grundlag for regreskrav mod en skadevolder, der har pådraget sig erstatningspligt over for tilskadekomne eller deres efterladte. Tilskadekomnes eller de efterladedes krav mod den erstatningsansvarlige nedsættes i det omfang der er betalt eller er pligt til at betale ydelser til de pågældende efter denne anordning.

§ 74. Aftaler mellem sikringspligtige og de berettigede er ugyldige, når de går ud på eller fører til, at bestemmelser i anordningen ikke skal gælde, eller at de berettigede skal ud-

rede en forsikringspræmie til et forsikringsselskab eller et bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som efter anordningen påhviler den sikringspligtige, eller at pligtige ydelser ikke skal beregnes efter anordningen. Ligeledes er aftaler om tilbageholdelse i løn i anledning af sikring efter anordningen ugyldige.

§ 75. Efter overenskomst med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang anordningens bestemmelser eller bestemmelserne i den fremmede stats tilsvarende lovgivning skal anvendes på forhold, der reguleres i anordningen.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse fra anordningens regler, i det omfang det er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere m.v.

§ 76. Ansatte i Center for Arbejdsskadesikring, herunder ansatte lægekonsulenter, må ikke være ansat i eller tage del i ledelsen af et forsikringsselskab eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

§ 77. Efter anmodning kan Center for Arbejdsskadesikring under anvendelse af denne lovs bestemmelser i øvrigt afgive udtalelser om spørgsmål vedrørende personskade, der ikke er omfattet af loven. Center for Arbejdsskadesikring kan tillige afgive udtalelser efter § 10 i anordning om ikrafttræden af lov om erstatningsansvar i Grønland.

Stk. 2. For sådanne udtalelser betales et beløb, der fastsættes af Arbejdsskadestyrelsens direktør.

§ 78. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at tegne forsikring eller tilslutte sig Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, pålægges bøde.

Stk. 2. En sikringspligtig arbejdsgiver, der undlader at holde forsikringen i kraft eller betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, pålægges bøde.

Stk. 3. En sikringspligtig arbejdsgiver, der ikke rettidigt anmelder en indtruffet arbejdsskade eller ikke medvirker ved sagsoplysningen af en anmeldt arbejdsskade, jf. kapitel 7, pålægges bøde.

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 5. Er overtrædelserne begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller kommunalt fællesskab, kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 79. Anordningen træder i kraft den 1. januar 2009.

Stk. 2. Anordningen anvendes på

- 1) arbejdsulykker, der indtræder den 1. januar 2009 eller senere, og
- 2) erhvervssygdomme, der anmeldes den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 3. Er der tale om personer sikret efter § 55, stk. 2, anvendes bestemmelserne i anordningen kun for påvirkninger,

der finder sted den 1. januar 2009 eller senere. Har tilskadekomne før denne dato været sikret efter tidligere lovgivning, medregnes de perioder, hvor den pågældende har været sikret.

Stk. 4. Samtidig med denne anordnings ikrafttræden ophæves anordning nr. 273 af 24. april 2001 om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland.

Stk. 5. Anordningen, jf. stk. 4, anvendes fortsat på

- 1) ulykkestilfælde, pludselige løfteskader og kortvarige skadelige påvirkninger, der er indtruffet før den 1. januar 2009, og
- 2) erhvervssygdomme anmeldt før den 1. januar 2009.

Stk. 6. I de sager, der er omfattet af stk. 5, anvendes denne anordnings § 31, stk. 3, §§ 34, 46 og 51 i stedet for § 45, § 49, stk. 4, §§ 65 og 66 i anordning nr. 273 af 24. april 2001.

Stk. 7. Ved anordningens ikrafttræden reguleres beløbene i §§ 23, 24 og § 29, stk. 3, 4 og 5, i overensstemmelse med § 30. Arbejdsskadestyrelsens direktør bekendtgør hvilke reguleringer der skal finde sted.

§ 80. Dagpenge og løbende rente efter anordning for Grønland om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jf. anordning nr. 42 af 2. februar 1962, forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af grundrenten pr. 1. april 1984, jf. § 44 B, i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 2. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning for Grønland om arbejdsskadeforsikring, jf. anordning nr. 558 af 28. december 1979, for skader indtruffet mellem den 1. januar 1980 og den 31. marts 1984 forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af grundydelsen pr. 1. april 1984, jf. § 44 A, i anordning nr. 103 af 19. marts 1984.

Stk. 3. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning for Grønland om arbejdsskadeforsikring, jf. anordning nr. 558 af 28. december 1979, for skader indtruffet mellem den 1. april 1984 og den 31. marts 1988 forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 4. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning for Grønland om arbejdsskadeforsikring, jf. anordning nr. 145 af 16. marts 1988, forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 5. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland, jf. anordning nr. 818 af 11. september 1996, forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 6. Dagpenge og løbende ydelse efter anordning om ikrafttræden af lov om sikring mod følger af arbejdsskade i Grønland, jf. anordning nr. 273 af 24. april 2001, forhøjes fra den 1. januar 2009 til 183,0 pct. af den løbende ydelse, der svarer til grundlønnen.

Stk. 7. Dagpenge, renter og løbende ydelser, jf. stk. 1-6, reguleres fra 1. januar 2009 efter denne anordnings § 30.

Stk. 8. Stk. 1 gælder ikke for forsikringer, der er tegnet efter ulykkesforsikringsanordningens § 55 og § 59, stk. 1.

§ 81. De bekendtgørelser, som er fastsat efter de nu ophævede anordninger, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller ændres.

§ 82. En sikringspligtig forsikringstager kan ikke opsige en forsikring på grund af en forhøjelse af præmien, som alene er begrundet i en forøgelse af udgifterne, der er en følge af denne anordning.

Givet på Amalienborg, den 3. oktober 2008

I DRONNINGENS NAVN:
FREDERIK
KRONPRINS

/ Claus Hjort Frederiksen